

SUOMEN SÄÄDÖSKOKOELMA

Julkaistu Helsingissä 10 päivänä toukokuuta 2017

249/2017

Laki merilain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

kumotaan merilain (674/1994) 15 luvun 4 §:n 1 momentti ja 6 §,

muutetaan 7 luvun 1 §:n 3 momentti, 8 luvun 3 §, 9 luvun 5 §:n 1 momentin 1 kohta, 15 luvun 1 ja 2 §, 3 §:n 1 ja 4 momentti, 4 §:n 4 momentti, 5, 7, 8, 10–12, 14–19, 21 ja 22 §, 24 §:n 1 momentti, 19 luvun 1 §:n 1 momentin 3 ja 5 kohta, 20 luvun 9 a §:n 1 momentti ja 9 b § sekä 21 luvun 5 ja 8 a §,

sellaisina kuin niistä ovat 9 luvun 5 §:n 1 momentin 1 kohta laissa 872/2015, 15 luvun 24 §:n 1 momentti laissa 264/2013, 19 luvun 1 §:n 1 momentin 3 ja 5 kohta sekä 20 luvun 9 a §:n 1 momentti ja 9 b § laissa 860/2016, 21 luvun 5 § osaksi laissa 396/1999 ja 21 luvun 8 a § laissa 396/1999, sekä

lisätään 15 lukuun uusi 2 a ja 23 a § ja 22 lukuun uusi 9 § seuraavasti:

7 luku

Yleiset säännökset vastuusta

1 §

Laivanisännän vastuu

Laivanisännän vastuunrajoituksesta säädetään 9 ja 13–15 luvussa sekä merten matkustajaliikenteen harjoittajan vastuusta onnettomuustapauksessa annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EY) N:o 392/2009, jäljempänä *Ateena-asetus*.

8 luku

Aluksen yhteentörmäyksen aiheuttama vahinko

3 §

Henkilövahingon korvaaminen

Yhteentörmäyksen aiheuttaman henkilövahingon vahingonkorvauksesta vastaavat syylliset yhteisvastuullisesti. Jos toinen korvausvelvollisista on suorittanut enemmän kuin oman osuutensa, ylimenevä osa saadaan periä toiselta korvausvelvolliselta. Viimeksi mainitulla on oikeus vedota tällaista vaatimusta vastaan samoihin vastuusta vapautumista tai sen rajoittamista koskeviin perusteisiin, joihin hän voisi vedota vahinkoa kärsinyttä vastaan tämän lain, Ateena-asetuksen tai vastaavien vieraan valtion lain säännösten taikka

niihin perustuvan sopimusehdon mukaisesti. Sopimusehtoon ei kuitenkaan saa vedota vastuusta vapautumiseksi tai sen rajoittamiseksi yli sen, mitä 13–15 luvussa, Ateena-asetuksessa taikka niitä vastaavassa ulkomaan laissa säädetään.

9 luku

Yleiset säännökset vastuun rajoittamisesta

5 §

Vastuumäärät

Jos oikeus vastuunrajoitukseen on olemassa, vastuumäärä määräytyy seuraavasti:

1) aluksen matkustajiin kohdistuneesta henkilövahingosta johtuvista saamisista vastuuraja on 250 000 erityistä nosto-oikeutta (*Special Drawing Right; SDR*) kerrottuna sillä matkustajamäärällä, jonka alus on sille annetun todistuksen mukaan oikeutettu kuljetta-

— — — — —

15 luku

Matkustajien ja matkatavaran kuljetus

1 §

Ateena-asetus ja kotimaan matkustajaliikenne

Matkustajien ja matkatavaran merikuljetuksesta säädetään Ateena-asetuksessa. Matkustajien oikeuksista säädetään matkustajien oikeuksista meri- ja sisävesiliikenteessä sekä asetuksen (EY) N:o 2006/2004 muuttamisesta annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) N:o 1177/2010, jäljempänä *merimatkustajien oikeuksista annettu asetus*.

Ateena-asetusta sovelletaan myös matkustajaliikenteeseen Suomen alueella, jos kuljetus tapahtuu aluksella, joka:

- 1) matkustaja-alusten turvallisuussäännöistä ja -määräyksistä annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/45/EY mukaan kuuluu muuhun kuin A- tai B-luokkaan; ja
- 2) on hyväksytty kuljettamaan enemmän kuin kaksitoista matkustajaa.

Edellä 2 momentissa tarkoitettuihin aluksiin ei sovelleta Ateena-asetuksen liitteen I 4 a artiklan ja liitteen II 2 kohdan sääntelyä, siltä osin kuin kyse on sotariskivakuutuksesta. Näiltä aluksilta ei myöskään edellytetä Ateena-asetuksen liitteen I 4 a artiklan 2 kohdassa tarkoitettua vastuuvakuutusta koskevaa todistusta.

2 §

Matkustajan ja matkatavaran kuljetukseen sovellettavat säännökset

Sen lisäksi, mitä 1 §:ssä säädetään, matkustajan ja matkatavaran kuljetuksesta säädetään tässä luvussa, 21 luvun 5 §:ssä, 22 luvun 9 §:ssä sekä matkustajien ja matkatavaroiden kuljettamisesta meritse vuonna 1974 tehdyn Ateenan yleissopimuksen vuoden 2002 pöytäkirjassa ([SopS 69 ja 70 /2017](#)), jäljempänä *vuoden 2002 Ateenan yleissopimus*.

Edellä 1 momentissa mainitut tämän lain säännökset eivät koske kuljetuksia siltä osin kuin kuljetukseen sovelletaan matkustajien tai matkatavaroiden kuljetusta muissa liikennemuodoissa koskevan muun kuin 1 momentissa tarkoitetun kansainvälisen yleissopi-

muksen nojalla siviilioikeudellista vastuuta kyseisen yleissopimuksen määräysten mukaisesti, jos määräyksiä sovelletaan pakollisina merikuljetuksiin.

Jos aluksessa mukana olevalle henkilölle, joka ei ole matkustaja eikä rahdinkuljettajan palveluksessa tai suorita työtä aluksen lukuun, aiheutuu Ateena-asetuksessa tarkoitettu vahinko tai tämän luvun 11 §:ssä tarkoitettu viivästyksestä aiheutunut vahinko, jokaiseen henkilöön laivanisännän puolella, jota vastaan vastuuvuolisuus voidaan kohdistaa, sovelletaan, mitä Ateena-asetuksessa sekä tässä luvussa säädetään rahdinkuljettajan vastuun rajoittamisesta ja vastuusta vapauttamisesta.

2 a §

Määritelmät

Rahdinkuljettajalla tarkoitetaan tässä luvussa henkilöä, joka sopimuksen perusteella, ammattimaisesti tai vastiketta vastaan, ottaa kuljetettavakseen aluksella matkustajia taikka matkustajia ja matkatavaraa.

Matkustajalla tarkoitetaan henkilöä, jota matkustajankuljetuksesta tehdyn sopimuksen nojalla kuljetetaan tai aiotaan kuljettaa aluksella, sekä henkilöä, joka rahdinkuljettajan suostumuksella on aluksessa tavarankuljetussopimuksen nojalla kuljetettavan ajoneuvon tai elävän eläimen mukana.

Matkatavaralla tarkoitetaan jokaista esinettä, myös ajoneuvoa, jota kuljetetaan matkustajan lukuun edellyttäen, ettei kuljetus tapahdu rahtauskirjan, konossementin tai muun tavarankuljetuksen yhteydessä tavallisesti käytettävän asiakirjan nojalla.

Käsimatkatavaralla tarkoitetaan matkatavaraa, jota matkustaja pitää mukanaan tai hytissään tai joka muutoin on hänen huostassaan matkan aikana, hänen ajoneuvossaan tai sen päällä.

3 §

Aluksen merikelpoisuudesta huolehtiminen

Rahdinkuljettajan on huolehdittava siitä, että alus on merikelpoinen, jolloin hänen on huolehdittava myös siitä, että alus on asianmukaisesti miehitetty, muonitettu ja varustettu sekä että matkustaja ja hänen matkatavaransa nopeasti ja turvallisesti kuljetetaan määräpaikkaan. Rahdinkuljettajan on muutoinkin huolehdittava matkustajan parhaasta.

— — — — —

Jos kuljetussopimus koskee määrättyä alusta, rahdinkuljettaja ei saa suorittaa kuljetusta muulla aluksella.

4 §

Matkustajaa koskevat velvollisuudet

— — — — —

Matkustaja saa kuljettaa mukanaan kohtuullisen määrän matkatavaraa. Jos matkustaja tietää matkatavaransa voivan aiheuttaa vaaraa tai olennaista haittaa henkilölle tai omaisuudelle, hänen on ilmoitettava siitä rahdinkuljettajalle ennen matkan alkua. Vastaavasti hänen on ilmoitettava, jos muu matkatavara kuin käsimatkatavara vaatii erityistä hoitoa ja tehtävä tästä merkintä tavarahan ennen matkan alkamista, jos se on mahdollista.

5 §

Vaarallinen matkatavara

Rahdinkuljettajalla on oikeus kieltää matkustajaa ottamasta mukaan matkatavaraa, joka voi tuottaa vaaraa tai olennaista haittaa henkilölle tai omaisuudelle.

Jos sellaista matkatavaraa on tuotu alukseen rahdinkuljettajan tietämättä sen ominaisuuksista, rahdinkuljettaja voi olosuhteiden mukaan viedä tavaran maihin, tehdä sen vaarattomaksi tai hävittää sen joutumatta vahingonkorvausvelvolliseksi. Sama koskee matkatavaraa, joka on otettu alukseen rahdinkuljettajan ollessa tietoinen sen ominaisuuksista, mutta sen myöhemmin havaitaan tuottavan sellaista vaaraa tai olennaista haittaa henkilölle tai omaisuudelle, ettei sen aluksessa pitäminen ole puolustettavissa.

Jos matkatavarasta on aiheutunut vahinkoa rahdinkuljettajalle tai alukselle, matkustaja on korvausvelvollinen, jos hän tai joku hänen vastuullaan toimiva on virheellään tai laiminlyönnillään aiheuttanut vahingon.

7 §

Aluksen tuhoutuminen sekä matkan keskeytys

Jos aluksen matka keskeytyy niin, ettei matkustajan kohtuudella voida vaatia odottavan matkan jatkamista, tai jos alus tuhoutuu tai julistetaan vahingon jälkeen kuntoonpanokelvottomaksi, rahdinkuljettajan on huolehdittava, että matkustaja ja hänen matkatavaransa kuljetetaan määräpaikkaan muulla sopivalla tavalla, ja suoritettava tästä aiheutuvat kustannukset. Jos rahdinkuljettaja laiminlyö tämän, matkustajalla on oikeus purkaa sopimus.

Jos matkustajan on oleskeltava maissa haverin tai muun alusta koskevan seikan vuoksi, rahdinkuljettajan on sopivalla tavalla huolehdittava hänen ylläpidostaan ja suoritettava siitä aiheutuvat kustannukset, jollei merimatkustajien oikeuksista annetusta asetuksesta muuta johdu.

8 §

Matkustajan puolelta johtuva peräytyminen ja sopimusrikkomus

Jos matkustaja ei lähde matkalle tai keskeyttää sen, sovittu kuljetusmaksu on kuitenkin suoritettava paitsi, jos matkalle lähtemättä jääminen tai keskeytys on johtunut matkustajan sairastumisesta tai kuolemasta taikka muusta kohtuullisesta syystä ja rahdinkuljettajalle on siitä kohtuullisessa ajassa ilmoitettu.

Jos matkustaja 1 momentin mukaan on velvollinen suorittamaan sovitun kuljetusmaksun, sitä on kuitenkin kohtuullisella määrällä alennettava, jos rahdinkuljettaja on ottanut toisen matkustajan hänen tilalleen taikka jos rahdinkuljettaja on muutoin rajoittanut tai olisi voinut rajoittaa vahinkoaan.

10 §

Kuljetusmaksusta tehtävä vähennys

Jos matkustaja keskeyttää matkan 8 §:n 1 momentissa tarkoitetusta syystä taikka jos kuljetussopimus puretaan 7 §:n 1 momentin nojalla taikka 9 §:n nojalla sen jälkeen kun matka on alkanut, suoritettavasta kuljetusmaksusta on vähennettävä rahamäärä, jonka suuruus määrätään ottamalla huomioon jäljellä olevan ja sovitun matkan pituus sekä niiden vaatima aika ja kustannukset.

Jos rahdinkuljettaja on saanut maksua enemmän kuin mitä hänelle 1 momentin mukaan kuuluu, hänen on palautettava ylimenevä osa.

11 §

Rahdinkuljettajan vastuu viivästymisestä

Rahdinkuljettaja vastaa matkustajan viivästymisestä aiheutuvasta vahingosta, jos vahinko on aiheutunut rahdinkuljettajan tai jonkun hänen vastuullaan toimivan virheestä tai laiminlyönnistä.

Jos matkustajalle on suoritettu korvausta merimatkustajien oikeuksista annetun asetuksen perusteella, tämä osuus on vähennettävä 1 momentissa tarkoitetun vahingonkorvauksen määrästä.

12 §

Rahdinkuljettajan vastuu matkatavaran viivästymisestä

Rahdinkuljettaja vastaa vahingosta, joka aiheutuu matkatavaran viivästymisestä, jos vahinko on aiheutunut rahdinkuljettajan tai jonkun hänen vastuullaan toimivan virheestä tai laiminlyönnistä.

14 §

Rahdinkuljettajan vapautuminen vastuusta

Vapautuakseen vastuusta rahdinkuljettajan on näytettävä, että 11 tai 12 §:ssä tarkoitettu vahinko ei ole aiheutunut hänen tai jonkun hänen vastuullaan toimivan virheestä tai laiminlyönnistä.

15 §

Vastuumäärät viivästymisestä

Rahdinkuljettajan vastuu 11 §:ssä tarkoitetusta viivästymisvahingosta on rajoitettu kutakin matkustajaa kohden 4 150 erityiseen nosto-oikeuteen (Special Drawing Right; SDR).

Matkatavaraa kohdanneesta viivästymisestä vastuu ei saa ylittää:

- 1) 1 800 SDR kutakin matkustajaa kohden käsimatkatavarasta;
- 2) 10 000 SDR ajoneuvoa kohden;
- 3) 2 700 SDR kutakin matkustajaa kohden, jos kysymyksessä on muu kuin 1 ja 2 kohdassa tarkoitettu matkatavara.

Edellä 1 ja 2 momentissa mainitut vastuumäärät tarkoittavat yhteenlaskettua vastuuta kaikista saman matkan aikana aiheutuneista vahingoista. Määrät eivät sisällä korkoa eivätkä oikeudenkäyntikuluja.

Erityisellä nosto-oikeudella tarkoitetaan 23 luvun 2 §:ssä tarkoitettua laskentayksikköä.

16 §

Vastuumäärien korottaminen ja matkustajan omavastuu

Rahdinkuljettaja ja matkustaja voivat sopia nimenomaisesti ja kirjallisesti 15 §:ssä säädettyä korkeammasta vastuunrajasta.

Rahdinkuljettajalla on oikeus vähentää matkustajan tai matkatavaran viivästymisestä johtuvasta vahingosta matkustajan omavastuusuutena enintään 20 SDR.

17 §

Vastuunrajoitusoikeuden menettäminen

Rahdinkuljettajalla ei ole oikeutta vedota 15 tai 16 §:n säännöksiin vastuun rajoittamisesta, jos hänen näytetään itse aiheuttaneen viivästymisestä johtuneen vahingon tahallaan tai törkeästä huolimattomuudesta tietäen, että sellainen vahinko todennäköisesti syntyi.

18 §

Rahdinkuljettajan vastuu alirahdinkuljettajasta

Jos kuljetuksen kokonaan tai osaksi suorittaa joku muu kuin rahdinkuljettaja, rahdinkuljettaja on kuitenkin vastuussa 11 ja 12 §:ssä tarkoitetusta vahingosta niin kuin hän olisi itse suorittanut koko kuljetuksen. Tällöin noudatetaan soveltuvin osin, mitä tässä luvussa säädetään.

Se, joka suorittaa kuljetuksen 1 momentissa tarkoitetussa tapauksessa, on vastuussa kuljetusosuudestaan niiden säännösten mukaan, jotka ovat voimassa rahdinkuljettajaan nähden. Jos rahdinkuljettaja on ottanut itselleen muita kuin tässä luvussa tarkoitettuja vastuuta, tämä ei sido kuljetuksen suorittajaa, ellei hän ole siihen kirjallisesti suostunut.

Jos sekä rahdinkuljettaja että 1 momentissa tarkoitettu henkilö ovat vastuussa, he vastaavat vahingosta yhteisvastuullisesti.

19 §

Vaatimus, joka ei perustu kuljetussopimukseen

Mitä tässä luvussa säädetään rahdinkuljettajan vastuusta vapautumisesta tai sen rajoittamisesta, sovelletaan myös korvauskanteeseen, joka ei perustu kuljetussopimukseen.

Jos korvauskannetta ajetaan rahdinkuljettajan vastuulla 7 luvun 1 §:n tai tämän luvun 18 §:n nojalla toimivaa henkilöä vastaan, tällä on oikeus samanlaiseen vastuusta vapautumiseen tai sen rajoittamiseen kuin rahdinkuljettajalla. Ne korvausmäärät, jotka rahdinkuljettaja ja hänen vastuullaan toimiva henkilö voidaan velvoittaa suorittamaan, eivät yhteensä saa ylittää 15 §:ssä säädettyjä vastuurajoja.

Mitä 2 momentissa säädetään, ei ole voimassa sen hyväksi, jonka näytetään itse aiheuttaneen vahingon tahallaan tai törkeästä huolimattomuudesta tietäen, että sellainen vahinko todennäköisesti syntyisi.

21 §

Sopimusmääräykset

Sopimusehto, joka poikkeaa tämän luvun 4 §:n 2 ja 3 momentin säännöksistä tai joka rajoittaa tämän luvun 5 §:n 3 momentissa tai 7–20 §:ssä, 19 luvun 1 §:n 1 momentin 3 tai 5 kohdassa taikka 21 luvun 5 §:ssä säädettyjä matkustajan oikeuksia, on mitätön. Muita tämän luvun säännöksiä sovelletaan ainoastaan, jollei muuta ole sovittu eikä tavasta muuta johdu.

Suomen sisäisessä liikenteessä tapahtuvaa kuljetusta koskevaan sopimukseen sovelletaan Ateena-asetuksen liitteen I ja tämän lain matkustajan oikeuksia koskevia pakottavia säännöksiä riippumatta siitä, minkä valtion lakia sopimukseen muuten sovelletaan.

22 §

Rahdinkuljettajan oikeus itsensä vastuusta vapauttamiseen viivästymisessä

Sen estämättä, mitä 21 §:ssä säädetään, rahdinkuljettajalla on oikeus vapauttaa itsensä 11 ja 12 §:n mukaisesta vastuusta matkustajan saapumista alukseen edeltävältä ja hänen maihin astumisensa jälkeiseltä ajalta. Aluksen ja rannan välisen merikuljetuksen osalta sellaiset sopimukset eivät ole sallittuja, jos kuljetus sisältyy lipun hintaan tai se suoritetaan rahdinkuljettajan käytettäväksi asettamalla kuljetusvälineellä.

Sellaiseen käsimatkatavaraan nähden, jota ei säilytetä matkustajan mukanaan tuomassa ajoneuvossa tai sen päällä, rahdinkuljettaja voi sopimuksella vapauttaa itsensä 12 §:n mukaisesta vastuusta käsimatkatavaran alukseen tuomista edeltävältä ja sen maihin viemisen jälkeiseltä ajalta. Vastuusta vapautuminen ei kuitenkaan ole sallittu 1 momentissa tarkoi-

tettuun alukseen tai aluksesta suoritettavaan kuljetukseen nähden eikä siltä ajalta, jona käsimatkatavara on rahdinkuljettajan huostassa matkustajan oleskellessa terminaalirakennuksessa, laiturilla tai muussa satamalaitoksessa.

Jos on sovittu, että määrätyn osan kuljetuksesta suorittaa joku muu nimeltä mainittu laivanisäntä kuin rahdinkuljettaja, rahdinkuljettaja saa vapauttaa itsensä vastuusta sellaisten viivästymisvahinkojen osalta, jotka aiheutuvat toisen laivanisännän kuljetusosuuden aikana sattuneista tapahtumista. Sama koskee tapauksia, joissa matkustajalla kuljetussopimuksen mukaan on oikeus kokonaan tai osittain käyttää muuta rahdinkuljettajaa kuljetukseen.

23 a §

Ulkomaisen aluksen vakuuttamisvelvollisuus

Ulkomaisella aluksella, joka saapuu Suomen alueella olevaan satamaan tai lähtee sieltä ja jolla on lupa kuljettaa yli kaksitoista matkustajaa, on oltava Ateena-asetuksen liitteen I 4 a artiklan mukainen vakuutus tai vakuus, jollei tämän luvun 1 §:n 3 momentista muuta johdu. Vakuuttamisvelvollisuus ei kuitenkaan koske vieraan valtion omistamaa alusta.

24 §

Vakuutusta tai vakuutta koskeva todistus

Liikenteen turvallisuusvirasto antaa hakemuksesta Suomen alusrekisteriin merkityn aluksen rekisteröidylle omistajalle todistuksen Ateena-asetuksen liitteen I 4 a artiklassa tarkoitetun vakuutuksen tai vakuuden voimassaolosta. Liikenteen turvallisuusvirasto voi myös antaa todistuksen vakuutusvelvollisuuden täyttämisestä, jos alusta ei ole rekisteröity missään sopimusvaltiossa.

— — — — —

19 luku

Saatavan vanhentuminen

1 §

Saatavan vanhentuminen

Kanne maksun saamiseksi seuraavista saatavista on, riippumatta siitä, onko vastuu rajoitettu tai rajoittamaton, pantava vireille:

— — — — —

3) matkustajan kuljetuksen viivästymiseen perustuvasta saatavasta kahden vuoden kuluessa maihin astumisesta tai siitä, kun sen olisi pitänyt tapahtua;

— — — — —

5) korvaussaatavasta, joka perustuu siihen, että matkatavaran kuljetus on viivästynyt, kahden vuoden kuluessa siitä, kun käsimatkatavara on tuotu maihin tai muu matkatavara on luovutettu;

— — — — —

Rangaistussäännökset

9 a §

Merilaissa säädetyn vakuuttamisvelvollisuuden laiminlyönti

Laivanisäntä, aluksen omistaja, rekisteröity omistaja tai rahdinkuljettaja, joka tahallaan laiminlyö 7 luvun 2 §:ssä, 10 luvun 10 §:ssä tai 11 §:n 1 momentissa, 11 a luvun 6 §:ssä, 15 luvun 23 a §:ssä tai Ateenasetuksen liitteen I 4 a artiklassa säädetyn taikka tämän lain 15 luvun 1 §:n 2 momenttiin perustuvan velvollisuuden ottaa vakuutus tai asettaa vakuus, on tuomittava *merilaissa säädetyn vakuuttamisvelvollisuuden laiminlyönnistä* sakkoon.

— — — — —

9 b §

Vakuutustodistuksen mukanapitovelvollisuuden laiminlyönti

Aluksen päällikkö, joka tahallaan laiminlyö 7 luvun 3 §:n 3 momentissa, 10 luvun 10 §:n 3 momentissa tai 11 §:n 2 momentissa, 11 a luvun 7 §:n 3 momentissa taikka 15 luvun 24 §:n 3 momentissa säädetyn velvollisuuden huolehtia, että aluksessa pidetään mukana vakuutusta tai vakuutta koskeva todistus, on tuomittava *vakuutustodistuksen mukanapitovelvollisuuden laiminlyönnistä* sakkoon.

Toimivaltainen tuomioistuin ja oikeudenkäynti merioikeusjutuissa

5 §

Toimivaltainen merioikeus matkustajien kuljetuksessa

Kanne, joka perustuu matkustajan tai matkatavarakuljetusta koskevaan sopimukseen, voidaan nostaa ainoastaan sen paikkakunnan merioikeudessa, jonka tuomiopiirissä:

- 1) vastaajan vakituinen asuinpaikka tai päätoimipaikka sijaitsee;
- 2) kuljetussopimuksen mukainen lähtö- tai määräpaikka sijaitsee;
- 3) kantajan kotipaikka tai vakituinen asuinpaikka sijaitsee, edellyttäen, että vastaajalla on toimipaikka Suomessa ja hän on tuomioistuimen toimivallan alainen Suomessa; tai
- 4) kuljetussopimus tehtiin, edellyttäen, että vastaajalla on toimipaikka Suomessa ja hän on tuomioistuimen toimivallan alainen Suomessa.

Sen estämättä, mitä 1 momentissa säädetään, osapuolet voivat riidan syntymisen jälkeen sopia toimivaltaisesta merioikeudesta tai siitä, että asia jätetään välimiesten ratkaistavaksi.

Tämän pykälän 1 ja 2 momentin mukaan toimivaltainen merioikeus on toimivaltainen tutkimaan myös kansainvälisluonteisen riita-asian, jollei vuoden 2002 Ateenan yleissopimuksen 17 artiklasta muuta johdu.

8 a §

Euroopan unionin lainsäädännön ja kansainvälisten yleissopimusten soveltamisesta

Tämän lain säännöksiä tuomioistuimen toimivallasta noudatetaan, jollei Euroopan unionin lainsäädännöstä ja tuomioistuimen toimivaltaa koskevista Suomea sitovista yleissopimuksista ja niihin liittyvistä pöytäkirjoista muuta seuraa.

249/2017

22 luku

Täytäntöönpano

9 §

Matkustajalle tai matkatavaralle aiheutunutta vahinkoa koskevan tuomion tunnustaminen ja täytäntöönpano

Vuoden 2002 Ateenan yleissopimuksen sopimusvaltioissa annettu matkustajalle tai matkatavaralle aiheutuneen vahingon korvaamista koskeva lainvoimainen tuomio, joka on siellä täytäntöönpanokelpoinen, on pantava täytäntöön Suomessa, jos asianomaisen sopimusvaltion tuomioistuin on mainitun yleissopimuksen mukaan ollut asiassa toimivaltainen. Tuomion asiaratkaisua ei saa ottaa uudelleen tutkittavaksi. Tuomiota ei kuitenkaan tunnusteta eikä panna täytäntöön, jos se on saatu petollisin keinoin tai vastaajalle ei ole annettu kohtuullista aikaa ja oikeudenmukaista mahdollisuutta valmistautua vastaamaan asiassa.

Tuomion täytäntöönpanoon sovelletaan tämän luvun 6 §:n 2–4 momenttia.

Mitä 1 ja 2 momentissa säädetään, sovelletaan, jollei Euroopan unionin lainsäädännöstä tai Suomea sitovasta kansainvälisestä sopimuksesta muuta johdu.

Tämän lain voimaantulosta säädetään valtioneuvoston asetuksella.

Helsingissä 5 päivänä toukokuuta 2017

Tasavallan Presidentti

Sauli Niinistö

Liikenne- ja viestintäministeri Anne Berner